

Zon in Zambia. Afgelopen grote vakantie maakten een 40-tal biologen en verwante zielen kennis met het prachtige Zambia onder leiding van PDL-bestuursleden Maarten Vanhove en Steven Dessein. Het verslag en de foto's zijn binnen! **Meer lezen**

Veenstuk. Wie denkt de Hoge Venen nu wel gezien te hebben, moet op stap met Kristien De Wolf. In september nam ze PDL-leden op tocht door het veenstuk van Neur Lowé en trakteerde ze ons op een heel veld zeldzame wolfsklauwen! **Meer lezen**

Gist, van lab naar tap. De gist in uw pint helpt wetenschappers met het creëren van stressresistente planten en behandelingen voor neurodegeneratieve aandoeningen. De presentaties van het jongste PDL-symposium zijn nu beschikbaar. Schol! **Presentaties**

Aankondiging: Achter de schermen van ZOO Antwerpen. Wie 'koos' de ouders van Kai-Mook en wie mag nu haar mest opruimen? Zondag 27 maart 2010 neemt PDL een kijkje achter de schermen van ZOO Antwerpen. **Agenda**

Overlijdensbericht. Op 17 september 2010 overleed bioloog Eddy Van Beek op 51-jarige leeftijd. Het PDL-bestuur wenst familie en vrienden veel sterkte. Het overlijdensbericht vindt u [hier](#).

Mededeling. Sinds kort hebben Peter Roels en PDL-bestuurslid Bert De Groef, auteurs van "De Wetenschap van het Leven", een wetenschappelijke blog of scilog op de Eos-webpagina's, getiteld "Gebiologeerd". U vindt de scilog [hier](#).

Zon in Zambia

Zondag 11 juli 2010, aankomst in Zaventem waar al heel wat reisgenoten staan te wachten. Eenmaal onze groep volledig is, kan het inchecken beginnen. Sommige valiezen moeten nog wat lichter gemaakt worden en we zijn klaar om België te verlaten. Na een voorspoedige vlucht met tussenstop in Londen, landen we in Zambia. We zijn klaar voor de allereerste PDL-reis onder leiding van Maarten Vanhove en Steven Desein, die hiermee de legendarische Thysreizen verder willen zetten.

De bussen die klaar staan om ons van de luchthaven naar ons eerste logement te brengen blijken niet groot genoeg om ons en onze bagage in één keer te vervoeren. Maarten en Steven mogen al direct hun onderhandelingscapaciteiten aanspreken. Eenmaal op onze eerste slaappleaats aangekomen, blijkt men er niet voorzien om een groep van 40 man gelijktijdig van ontbijt te voorzien. Na een uurtje weten we het dus wel zeker: we zijn in Afrika! Uiteindelijk raken alle buikjes gevuld en wanneer de laatste shift aan het ontbijt zit, komt ook de bus met de resterende bagage en reisgenoten aan. Wij krijgen de tijd om ons te verfrissen, de tenten op te zetten en elkaar te leren kennen, terwijl Maarten en Steven onze picknick bijeen zoeken. In de namiddag verdelen we ons over de twee busjes die ons de komende weken doorheen Zambia zullen leiden voor een eerste blik op het land.

Zambia is ongeveer 25 keer België, maar heeft wel een gelijk aantal inwoners. Er is dus nog veel ruimte voor natuur, die in Zambia voornamelijk wordt ingenomen door bossen afgewisseld met uigestrekte moerassen, dembo's genoemd. De bossen zijn er vrij laag, de boomkruinen reiken zo'n 10-12 m hoog, en het bladerdek is niet echt dicht. Er is dan ook nog veel licht dat de bodem bereikt wat zorgt voor een uitgebreide kruidlaag. Vandaar de Franse naam voor deze bossen: forêts claires. Deze uitgebreide bos- en moerasgebieden vormen het ideale biotoop voor olifanten, giraffen, vele antilopensoorten en honderden vogelsoorten, waarvan we er veel hebben ontdekt tijdens onze 20-daagse rondreis.

Het eerste deel van de reis brengen we grotendeels door in het gezelschap van Frank, een Nederlandse bioloog die nu in Zambia woont en werkt voor de **Kasanka trust**. Hij vertelt ons over zijn werk en leidt ons rond in de verschillende parken die door de trust worden beheerd. Samen met hem werd een dorp bezocht waar we zeer warm onthaald werden door de dorpelingen. De ontmoeting met de chef, een oude murmelende man, enkele kilometers verderop was een 'belevenis' op zich. Er werd 's avond bij het kampvuur, waar uitbundig werd gedanst en gezongen, afgesproken om 's anderendaags twee voetbalmatchen Zambia-België te spelen waarvoor een mannenteam en een vrouwenteam werd samengesteld. Onder het toezicht van het halve dorp mocht het mannenteam de spits afbijten. Onze doelman moest zich 'slechts' 3 keer omdraaien, maar onze spitsen slaagden er niet in om de Zambiaanse doelman te verschalken. Na een 'spannende' match, was het dan de beurt aan de vrouwen om de eer van de Belgen te verdedigen. Ondergetekende liet al in de eerste minuut een bal binnen. Na twee helften moesten ook de dames hun meerdere erkennen in de lokale bevolking. Tijdens de wedstrijden werd er onophoudelijk gedanst en gezongen. De sfeer was echt geweldig.

Na een verkwikkende tussenstop in de warmwaterbronnen van Kapishya en het bezoek aan het prachtig natuurpark van **Mutinondo**, gekenmerkt door boven het landschap uittorende granietrotsen, bezochten we één van de grootste nationale parken van Afrika: Kafue. Dit park, genoemd naar de rivier die het park doorkruist, ondervond tot midden de jaren negentig veel stroperij. Het park herstelt zich echter langzaam en tijdens onze safaririten zagen we olifanten, leeuwen, luipaarden, roan-antilopes, waterbokken, wrattenzwijnen, koedoes, impala's, gnoes, oribi's, puku's en tientallen vogels. Het hoogtepunt voor mij was een night-drive waar we zagen hoe een groep leeuwen wakker werd en zich vervolgens organiseerde om een kudde puku's aan te vallen. Ze slopen langs onze wagen (redelijk spannend, zeker voor diegenen die aan de zijkant zaten) en verspreidden zich rond de kudde. Opeens hoorden we de alarmkreten en zagen de puku's langs alle kanten wegspringen. De leeuwen demonstreerden ons de perfecte aanval, want even later zagen we ze een puku voor onze ogen verscheuren, een klus die in enkele minuten geklaard was.

Het beste werd voor het laatst gehouden: een bezoek aan één van de prachtigste natuurwonderen ter wereld: de Victoria-watervallen. Het water dondert er over een lengte van 1708 meter tot 128 meter naar beneden. Verbluffend! Maarten Vanhove en Steven Dessen (foto onder, rechts) hebben een mooie reis doorheen Zambia georganiseerd voor jong en oud (deelnemers waren 16-76 jaar). De Zambianen, hun land en de medereizigers maakten het geheel tot een geslaagde vakantie.

Tekst: Nele Nuytten; Foto's: Tom Broeckx

Herfstwandeling in de Hoge Venen

Op zondag 19 september 2010 nam Kristien De Wolf ons mee voor een tocht door de Hoge Venen, vanaf de Botrange naar het veenstuk van Neur Lowé en via de Bayehon en Ghaster terug.

Het parcours van de wandeling.

De groep.

Het ongeveer 4500 ha bestrijkende natuurreservaat van de Hoge Venen is geen aaneengesloten veengebied, maar wordt gekarakteriseerd door – afwisselend met de veenstukken – zeer grote oppervlakten met aangeplante fijnsparren. Dit valt reeds onmiddellijk op bij het begin van de wandeling. Slechts enkele hectaren van de beboste oppervlakte in het staatsnatuurreservaat “De Hoge Venen” zijn gemengd natuurlijk loofbos.

Kristien De Wolf laat de deelnemers genieten van een zeer mooie wandeltocht van ongeveer 13 km (12,6 km om precies te zijn) en dat blijkt ook te lukken. Bij een ietwat mistige start van de dag, wordt het al gauw behoorlijk najaarsweer en 's middags kan er zelfs een picknick af in het zonnetje langs een klaterende Bayehon.

De picknickplaats aan de Bayehon.

De gids geeft deskundige uitleg over de vorming van het veenlandschap – na het einde van de laatste ijstijd – en over de impact van de mens, die sedert een 1000 jaar terug een geleidelijke verandering realiseerde met onder andere de turfwinning.

Een greep uit de geobserveerde organismen: bruine kikker (meermaals gezien), rups (van nachtvlinder behorende tot de familie van de Lasiocampidae), groene cicade, witte kwikstaart, buizerd, vliegenschwam (zeer veel!), fijnspar, pijpestrootje, ronde zonnedauw, blauwe bosbes, veenbes, rode bosbes, rijbsbes, klokjesgentiaan, blauwe knoop, beenbreek, hennepnetel, vingerhoedskruid, koraalzwam, jeneverbes (nabij Cascade du Bayehon), zomereik (300 jaar oud!), groot springzaad, wijfjesvaren, stekelvaren, tonderzwam,...

Klokjesgentiaan (*Gentiana pneumonanthe*).

De harige rups.

Platte tonderzwam (*Ganoderma applanatum*).

Tijdens de wandeling kwamen we een uitzonderlijk grote vliegenzwam tegen, en als bewijsmateriaal werd een foto gemaakt van de hoed van deze zwam met een volwassen mannenhand ernaast ter vergelijking. De diameter van de hoed oversteeg die van een uit de kluiten gewassen pannenkoek.

Grote vliegenzwammen (*Amanita muscaria*).

De gids had op het einde van de excursie nog een verrassing in petto met een verwijzing naar wijlen Frans De Meuter die vroeger op een Hoge Venen-excursie wolfsklauw had gevonden. Ditmaal werd een “veld” (vermoedelijk) grote wolfsklauw gespot... behoorlijk indrukwekkend en vooral zeldzaam. Misschien moeten we deze plant ditmaal “Kristien De Wolfsklauw” noemen.☺

Grote wolfsklauw (*Lycopodium clavatum*).

Strobilus van de wolfsklauw.

Na de wandeling werd nog gezellig nagekaart in het plaatselijke Natuurcentrum en werd een lokaal biertje of een andere drank genuttigd.

Tekst & foto's: Eric Schoeters